

Egy város felemás topográfiája

KÖNYVKRITIKA - LXII. évfolyam, 30. szám, 2018. július 27.

Juhász Tibor: Salgó Blues. Scolar Kiadó, Budapest, 2018, 79 oldal, 2199 Ft

És bár társadalmi indulatok gerjesztésére alkalmas tartalmakat jelenít meg a szerző, mégsem kezdi el írásaiban szereplői nyomorúságáért a mindenkori hatalmat hibáztatni, akármiről meséljen is, önsorsrontó attitűdök kíméletlen krónikása marad. Például a *Szerencsesarok* című novellában a helyiek fizetésnapon történő szokásairól a következőképpen tudósít:

„Segélyosztáskor és fizetésnapon sokkal nagyobb a tömeg. Vannak, akik taxival érkeznek. A legközelebbi bankautomatához gyalog mennek, de visszafelé nem sétálnak, és ha már elhozta őket a sofőr, megkéri, várjon, amíg feladnak egy lottót, kaparnak egy Bukszát. Az se baj, ha veszítettek, csak ezer forintjuk bánta, irány a Tesco, a bátonyi Lidl, vásárolni kell. Két-három nap alatt elverik mindenük, de addig patakokban folyik az ital, az utcán sülték illata száll, a gyerekek jégkrémet esznek, és mutatják a szomszédnak az új cipőjüket, biciklijüket. Az asszonyok kiváltják a zaciból az ékszereiket, a zálogos meg csak legyint, jövő héten úgylis visszahozzák.” (43.)